

Arrest

nr. 320 028 van 14 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 12 september 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. QUESTIAUX verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Kameroense nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) januari 1974.

1.2. Verzoeker dient op 7 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoeker wordt op 13 november 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 9 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U werd op 13/11 2023 in het Engels gehoord door het CGVS, van 9u37 tot 13u32. Uw advocaat, I. V. (loco Mr. M. Q.), was aanwezig van 10u tot het einde van het persoonlijk onderhoud.

U stelde de Kameroense nationaliteit te bezitten, een etnische Abakwa te zijn en geboren te zijn in Mankon, Bamenda (North West region). Toen u ongeveer 8 was stuurden uw ouders u naar J. T., uw oom langs moederskant, die in Wovia (nabij Limbe (South West region)), woonde. U kocht regelmatig voedingsmiddelen in Douala en verkocht deze in Wovia. U werd in 2015 lid van de pro-separatistische politieke organisatie Ambazonian Republic, die geleid werd door S. J. A. T. U deelde hun streven naar onafhankelijkheid en separatisme van de Engelstalige regio's North West en South West. U nam deel aan ontelbare bijeenkomsten en manifestaties. Aanvankelijk was de onafhankelijkheidsstrijd geweldloos, maar vanaf eind 2016/begin 2017 ontaardde deze strijd in een oorlog, waarbij veel geweld werd gebruikt. Omdat u tegen het gebruik van geweld was, zegde u uw lidmaatschap van Ambazonian Republic op. Op een niet nader door u bepaalde dag in 2020 nam u in Buea deel aan een manifestatie, om te protesteren tegen het geweld dat werd gebruikt en tegen het feit dat de president geen vrede wilde sluiten. U verbrandde hierbij een Kameroense vlag, hetgeen werd gefilmd door een lokaal TVstation van Buea. U vreesde gearresteerd te worden door de "politieke politie" CENER. Anderzijds vreesde u ook wraakacties door de Ambazonian Republic, omdat u de organisatie had verlaten. Uw nicht, A. M. Q., organiseerde uw vertrek uit Kameroen. In mei 2021 reisde u van Wovia via Tiko, Buea, Muyuka, Bafoussam en Bamenda naar Nigeria. U reisde van grensplaats Ekok naar Onitsha. U nam daar een bus naar Lagos. Uw nicht A. M. had u naar een man, Mister C., gestuurd die u een Nigeriaans paspoort met Schengen-visum bezorgde, waarmee u in juni 2021 van Lagos via Addis Abeba (Ethiopië) naar België reisde. Op 7 september 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legde volgende documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming; 1. een attest van M.-P. D., Thérapeute-Psychanalyste van Centre En-Vol dd 8/11/2023; 2. een vaccinatieboekje en 3. een afwezigheidsattest van dr. S. T. dd. 10/10/2023.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (hierna "PO") door het CGVS op verschillende momenten dat u een trauma heeft opgelopen, in het bijzonder wanneer u geconfronteerd werd met incoherente verklaringen (PO, p. 4-5, 22-23). U legde een attest dd. 8/11/2023 neer van Thérapeute-Psychanalyste M.-P. D. In dit attest wordt vermeld dat u sinds 14/10/2021 op consultatie bij haar gaat, dat u een verwarde indruk geeft en erover klaagt dat u stemmen hoort en dat u aangepaste medicatie krijgt. Er wordt ook vermeld dat de gesprekken u toelaten om te praten en dat deze een kalmerend effect hebben (zie kopie van dit attest in de groene map). Er werd door de protection officer gevraagd welke medicatie u neemt, maar u kon daar niet op antwoorden (PO, p. 4). Er werd -naar aanleiding van uw veelvuldige verwijzing tijdens het onderhoud naar een trauma en problemen met uw hoofd/brein (PO, p. 4-5, 22-23, 31, 51-52)- gevraagd om het CGVS in dat verband bewijsstukken te bezorgen (PO, p. 5, 22-23, 52, 54). U beloofde dit ook te zullen doen (PO, p. 23, 52), maar het CGVS heeft geen bijkomende informatie over uw gezondheidstoestand ontvangen. U suggereerde verschillende malen dat uw incoherente verklaringen te wijten zijn aan een trauma, maar het woord "trauma" wordt niet vermeld in het attest van M.-P. D. en in haar attest wordt evenmin melding gemaakt van eventuele problemen met uw hoofd/brein die u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. In dit attest wordt ook niet opgemerkt dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. U maakte overigens voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna "DVZ") zelf geen melding van eventuele procedurele noden in het kader van de procedure van uw verzoek om internationale bescherming (zie formulier "Beoordeling bijzondere procedurele noden", opgemaakt door de DVZ op 23/11/2021). Uit uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS dd. 23/11/2021 (hierna "VL") en uit het globale verloop van het persoonlijk onderhoud door het CGVS blijkt eveneens dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U bevestigde aan het eind van het onderhoud ook alle vragen goed te hebben verstaan, zowel in het Engels als in het Frans (PO, p. 52). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde activist en lid te zijn geweest van de organisatie Ambazonian Republic, die geleid wordt door S. J. A. T., en naar aanleiding daarvan zowel de Kameroense autoriteiten als de organisatie zelf te vrezen, omdat u in 2019 besloot Ambazonian Republic te verlaten.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend en dat u incoherente verklaringen aflegde over uw aankomstdatum in België.

Volgens uw verklaringen voor het CGVS kwam u in juni 2021 aan in België (PO, p. 32), terwijl u tegenover de DVZ (gehoor dd. 23/11/2021) verklaarde dat u in augustus 2021 in België aankwam (DVZ, pt. 32) en uit uw bijlage 26 kan worden afgeleid dat u daar verklaarde op 7/8/2021 in België te zijn gearriveerd. Hoe dan ook kan worden vastgesteld dat u pas op 7/9/2021 een verzoek om internationale bescherming indiende, hetgeen laattijdig is. Gevraagd waarom u niet meteen een verzoek om internationale bescherming indiende antwoordde u dat u niet wist hoe en dat u verward was (PO, p. 32), hetgeen geen afdoende verantwoording vormt voor het feit dat u er eerder voor opteerde om in België gedurende maanden op straat te leven, zoals u ten minste beweert (PO, p. 32). Te meer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u Engels, Frans en Spaans spreekt (PO, p. 1-2), zodat u de nodige communicatieve vaardigheden bezat om iemand aan te spreken en u te informeren waar u een verzoek om internationale bescherming kon indienen. De laattijdigheid van uw verzoek roept vragen op bij uw werkelijke nood aan internationale bescherming.

Bovendien kan u uw profiel als Engelstalig activist binnen de organisatie Ambazonian Republic, met semi-permanent verblijf in Wovia (South West region) niet aannemelijk maken.

Wanneer u werd gevraagd of er vóór het bestaan van de organisatie Ambazonian Republic andere organisaties waren die opkwamen voor Ambazonia, noemde u twee oppositiepartijen, Social Democratic Front en MRC (PO, p. 38). Gevraagd of deze partijen opkwamen voor de onafhankelijkheid van de regio's North West en South West, antwoordde u ontkennend (PO, p. 38). Nogmaals gevraagd en verduidelijkt of er vóór de oprichting van de organisatie Ambazonian Republic organisaties of partijen waren die voor de rechten of voor de onafhankelijkheid van de regio's North West en South West opkwamen, antwoordde u merkwaardig genoeg ontkennend (PO, p. 39), terwijl er in het verleden verschillende organisaties actief waren rond de afscheiding van "Ambazonia" (zie informatie in het administratief dossier). U stelde –buiten Ambazonian Republic- geen enkele partij of organisatie te kennen van Ambazonia (PO, p. 42-43). Wanneer u tot twee maal toe gevraagd werd of u al hoorde spreken over de SCNC, bleek dit niet het geval te zijn (PO, p. 39). Dit is bijzonder bevreemdend, omdat deze beweging, die al in 1995 werd opgericht, van meet af aan ijverde voor de afscheiding van de zuidelijke Engelstalige regio's van Kameroen (zie informatie in het administratief dossier). Het is onbegrijpelijk dat u, die op het moment van de oprichting van SCNC in 1995 al 20 of 21 was, die beweert het grootste deel van uw leven in Wovia (nabij Limbe (South West region)) -bijgevolg in het Engelstalig landsgedeelte- te hebben geleefd, die verklaart van 2015-2019 activist te zijn geweest binnen de organisatie Ambazonian Republic (PO, p. 35), met als doel de onafhankelijkheid van de regio's North West en South West te bewerkstelligen (PO, p. 35, 37) en die pretendeert aan ontelbaar veel pro-separatistische manifestaties te hebben deelgenomen (PO, p. 40), nog nooit van de SCNC zou gehoord hebben. Dit roept reeds bij voorbaat ernstige vragen op bij de waarachtigheid van uw activisme voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's van Kameroen. U stelde verder dat de naam van de groep waar u deel van uitmaakte Ambazonian Republic is, die geleid wordt door S. J. A. T. (PO, p. 37) en u voegde eraan toe dat ze een gewapende vleugel hebben, Ambazonian Defence Force (PO, p. 33-34). Gevraagd naar de leider van de Ambazonian Defence Force, bleef u vreemd genoeg het antwoord schuldig (PO, p. 40); u stelde enkel dat u weet dat de groep in uniform is en onheil brengt in de bush (PO, p. 40). Wanneer u later tijdens het onderhoud de naam van de leider van de Ambazonia Defence Forces (ADF) werd voorgelegd, met name A. C. L. (zie informatie in het administratief dossier), stelde u enkel dat hij behoort tot de stichtende leden van de partij Ambazonian Republic Party (PO, p. 44), maar associeerde u zijn naam klaarblijkelijk niet met de eerder door u genoemde Ambazonia Defence Forces. Op de vraag of u ooit hoorde van AGC of Ambazonian Governing Council, bleek dit merkwaardig genoeg niet het geval te zijn (PO, p. 39-40), terwijl het belang van dit orgaan, dat eveneens geleid wordt door A. C. L., in de onafhankelijkheidsstrijd onmiskenbaar is (zie informatie in het administratief dossier). U beweerde een lidkaart van de organisatie Ambazonian Republic te hebben gehad, maar wanneer u werd gevraagd waar deze lidkaart zich bevindt, antwoordde u "ik gooide alles weg" (PO, p. 34-35). U bleek niet te weten of de organisatie Ambazonian Republic een afdeling heeft in België en u stelde hier in België geen politieke activiteiten te hebben (PO, p. 39). U bleek overigens –buiten S. J. A. T., die volgens u de Ambazonian Republic oprichtte (PO, p. 37) geen andere betrokkenen bij de Ambazonian Republic te kennen (PO, p. 42-43).

U verklaarde verder te vrezen door de "politieke politie" CENER te zullen worden gearresteerd omdat ze in het bezit zouden zijn van divers beeldmateriaal van Youtube en TV waarop u te zien was tijdens uw deelname aan manifestaties (PO, p. 49). Wanneer u gevraagd werd of u ooit gearresteerd bent, antwoordde u ontkennend (PO, p. 46), hetgeen toch verbazing wekt, gezien uw bewering dat u vanaf 2015 tot 2019 aan

ontelbare manifestaties op verschillende plaatsen hebt deelgenomen (PO, p. 40). U legde overigens geen enkel bewijsstuk neer waarop u als deelnemer aan een manifestatie zou zijn te zien, hoewel u pretendeert dat de CENER in het bezit zou zijn van dergelijke beelden (PO, p. 49). Daarnaast kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in 2020 in Buea deelnam aan een manifestatie en hierbij een vlag van Kameroen verbrandde, om te protesteren tegen het geweld dat werd gebruikt en tegen het feit dat de president geen vrede wilde sluiten (PO, p. 45-48). Ten eerste kan u niet recapituleren op welke datum of tijdens welke maand deze manifestatie plaatsvond (PO, p. 46). Bovendien maakte u in de vragenlijst volstrekt geen melding van uw deelname aan een manifestatie in 2020 (VL, ptn. 3.3, 3.4, 3.5). Daarnaast kon u ook geen zinnige uitleg geven voor uw bewering dat u –die er volgens uw verklaringen bewust voor gekozen had om enerzijds in 2019 uit de organisatie Ambazonian Republic te stappen uit ongenoegen omdat (VL pt 3.3 en PO, p. 48)- in 2020 alsnog besloot om deel te nemen aan een manifestatie, waarbij u een vlag van Kameroen zou hebben verbrand (PO, p. 48). Tot slot legde u ook geen bewijsstukken voor om uw bewering te staven dat beelden van u werden gemaakt toen u tijdens die manifestatie in 2020 een vlag van Kameroen verbrandde (PO, 46-47). Opmerkelijk is ook dat –wanneer u verschillende keren werd gevraagd welke impact de oorlog, die volgens u in 2016 begon, op uw dagelijks leven had- u zich verloor in algemeenheden en telkens verwees naar uw psychische toestand (hoofd en brein), maar geen enkel concreet voorbeeld gaf van de effecten van dit conflict op uw leven (PO, p. 51-53), hetgeen toelaat om te betwijfelen dat u werkelijk semipermanent in Engelstalig Kameroen zou hebben geleefd tot aan uw vertrek in mei 2021. Tot slot –en niet in het minst- is het ook erg vermeldenswaardig in het kader van het door u geschetste profiel van pro-separatistisch Anglofoon activist dat u tijdens het persoonlijk onderhoud Engels sprak met een Frans accent, dat de protection officer sommige in het Engels gestelde vragen opnieuw in het Frans stelde, om zeker te zijn dat u ze zou begrijpen en dat u verschillende malen spontaan Frans sprak tijdens het onderhoud (PO, p. 5, 7, 12, 18, 20, 22, 23, 43, 45, 51, 52). De op verschillende momenten gedane suggestie van de protection officer om het onderhoud in het Frans verder te zetten, werden echter telkens door u afgewezen. Deze vaststelling roept in elk geval ernstige vragen op met betrekking tot uw beweerd semi-permanent verblijf in Wovia, in het Engelstalig landsgedeelte van Kameroen, met een occasioneel verblijf in Douala (PO, p. 20). **Al deze vaststellingen laten toe om uw profiel als Engelstalig pro-separatistisch activist, met semi-permanent verblijf in de Engelstalige South West region, ten zeerste te betwijfelen. Aan uw beweerd vervolging door de CENER wegens uw vermeend pro-separatistisch activisme en door de organisatie Ambazonian Republic omdat u in 2019 besloot de organisatie te verlaten, kan in het licht van al het voorgaande geen enkel geloof meer worden gehecht**

Daarnaast legde u ook diverse tegenstrijdige verklaringen af, die uw algehele geloofwaardigheid in bijkomende mate onderuit halen.

Zo verklaarde u bij de DVZ dat u uw hele leven in Bamenda heeft gewoond, op verschillende adressen (DVZ, pt. 10), terwijl u tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde vanaf uw 8 jaar bij uw oom in Wovia woonde, omdat uw ouders niet voor u konden zorgen (PO, p. 11). Tijdens het gehoor door de DVZ is nergens sprake van Wovia als woonplaats. U stelde verder voor de DVZ 8 jaar naar school te zijn geweest (pt. 11), daar waar u tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde nooit naar school te zijn geweest (PO, p. 22). Ook in verband met uw reis legde u incoherente verklaringen af. U stelde voor het CGVS dat u op aanraden van uw nicht A. M. in Nigeria Mister C. contacteerde en dat hij u een Nigeriaans paspoort met Schengenvisum bezorgde (PO, p. 27-29). U bleek echter de naam en de geboortedatum die in het paspoort stonden niet te kennen (PO, p. 28) en de uitgiftedatum van het paspoort en de geldigheidsduur van het visum waren u ook niet bekend (PO, p. 30). U zou dit paspoort op aanraden van C. hebben weggegooid na aankomst in België (PO, p. 28, 32-33). Volgens uw verklaringen voor de DVZ reisde u in strijd met het voorgaande met het paspoort van uw oom, met daarin een visum voor België, op naam van uw oom, en werd dit paspoort gestolen, toen u in België op straat leefde (DVZ, ptn. 24, 25). U beweerde voor de DVZ dat u de reis zelf organiseerde en dat deze werd gefinancierd door uw oom (DVZ, pt. 31), terwijl u voor het CGVS stelde dat uw nicht A. M. en Mr. C. uw reis organiseerden (p. 20, 27-29). Tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde u uit Kameroen te zijn vertrokken in mei 2021, 3 weken in Nigeria te hebben verbleven en in juni 2021 uit Nigeria te zijn vertrokken (PO, 20, 28, 31), daar waar u voor de DVZ tot twee maal toe verklaarde in januari 2021 Kameroen te hebben verlaten (DVZ, ptn. 10 en 32), van januari tot augustus in Nigeria te hebben verbleven en in augustus 2021 Nigeria te hebben verlaten (ptn. 42). **U schreef de meeste van deze incoherenties toe aan een trauma en problemen met uw hoofd (PO, p. 4,-5, 22-23, 52), maar hierboven werd reeds opgemerkt dat u geen stavingsstukken voorlegt ter bevestiging van een trauma of van problemen met uw hoofd.**

Met betrekking tot de door u voorgelegde documenten kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Het door u voorgelegde attest van M.-P. D., Thérapeute-Psychanalyste van Centre En-Vol dd. 8/11/2023 werd hierboven reeds aangehaald en kort besproken. Er kan nog worden opgemerkt dat de inhoud van dit attest erg summier is; er wordt een korte beschrijving gegeven van de klachten die u heeft, zonder hieraan een diagnose te verbinden en er wordt melding gemaakt van gesprekken die u met uw therapeute heeft en van

medicatie die u neemt, zonder te preciseren welke. Hiervoor werd al aangehaald dat u aangespoord werd om het CGVS bijkomende informatie te bezorgen over het “trauma”, waar u het meermaals tijdens het PO over had, maar dat u dit –ondanks beloften van uw kant- heeft nagelaten. Hoewel dit attest het bestaan van bepaalde mentale problemen aantoont, vormt het geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de genoemde psychische problemen werden opgelopen, noch voor het feit dat deze werden opgelopen vooraleer u uw land van herkomst verliet, noch voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Met betrekking tot het vaccinatieboekje kan worden opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan het voorgaande. Het bevat geen objectieve indicatie (foto, vingerafdruk, ...) dat het u werkelijk toebehoort en het bevat geen datum of plaats van aflevering. Het afwezigheidsattest van Dr. S. T. heeft geen bewijskracht voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

U legde geen documenten voor om uw identiteit, herkomst of reisweg te staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire**” van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de ‘ghost town operaties’ en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid

aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precare omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala (PO, p. 13). In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofdte een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u als handelaar regelmatig naar Franstalig Kameroen, i.c. Douala, reisde en dat u daar geregeld gedurende enkele weken tot een maand verbleef bij E., een collega-handelaar (PO, p. 13). E. is volgens uw verklaringen een etnische Bamiléké, en bijgevolg afkomstig uit Franstalig Kameroen (zie informatie in het administratief dossier). Dat u in Douala onderdak werd verleend door iemand met Franstalige roots, wijst erop dat u daar in elk geval niet vijandig werd bejegend. Ook T. T., de zoon van uw oom, J. T., bij wie u in Wovia (South West regio) opgroeide (PO, p. 8-10), woont volgens u in Douala, waar hij als taxichauffeur aan de slag is. U stelde weliswaar geen contact met hem te hebben, omdat jullie geen tijd hadden door jullie drukke leven (PO, p. 15-16), maar het feit dat uw neef, die afkomstig was uit Engelstalig Kameroen, vermits zijn vader in Wovia woonde (PO, p. 8-10), wijst erop dat het voor Engelstalige Kameroeners mogelijk is om in Douala een leefbaar bestaan op te bouwen. Wanneer u verschillende keren werd gevraagd of u zich buiten Engelstalig Kameroen zou kunnen vestigen, met name in Douala, waar u familie had en waar u soms verbleef, antwoordde u telkens dat dit niet zou kunnen omwille van uw activiteiten voor de oppositie en omwille van uw "imago" en voegde u eraan toe dat ze u zouden oppakken (PO, p. 53), maar uit wat voorafgaat blijkt dat uw profiel als activist en ook uw permanent verblijf in Engelstalig Kameroen niet geloofwaardig werden bevonden. Tot slot kan nogmaals worden verwezen naar de vaststelling dat uw kennis van het Frans bijzonder goed is, wat een eventuele permanente vestiging in Douala (of eventueel elders in Franstalig Kameroen) alleen maar kan vergemakkelijken.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel een schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, § 5, 48/7, 48/8, 48/9, en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Na het standpunt van de commissaris-generaal toe te lichten over verschillende inconsistenties in zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS met betrekking tot het tijdstip van aankomst in België, zijn paspoort dat hij gebruikte om naar België te reizen en zijn woonplaats in Kameroen, verstrekt verzoeker volgend antwoord op de vaststellingen van de commissaris-generaal:

"a) Over de verschillende aankomstdatum in België:

Tijdens het gehoor heeft M. A. toegelicht dat hij in juni 2021 in België is aangekomen met een Nigeriaans paspoort, via Lagos en Addis Abeba. Hij heeft verklaard dat hij bij zijn aankomst in België in een staat van verwarring verkeerde en zich in een psychologische noodtoestand bevond. Zijn gestreste toestand en de omstandigheden bij zijn aankomst in België kunnen verklaren waarom hij de precieze datum van zijn aankomst niet correct heeft vermeld.

b) Over de verwijzing naar de persoon C.:

M. A. heeft tijdens het gehoor verduidelijkt dat hij de persoon C. beschreef als "als een oom", en niet zijn biologische oom. Volgens zijn verklaring heeft deze C. hem een Nigeriaans paspoort verstrekt, waarmee hij reisde op basis van een Schengenvisum.

c) Over zijn verblijfplaatsen in Kameroen:

M. A. heeft toegelicht dat, hoewel hij in Bamenda geboren is, hij op 8-jarige leeftijd naar Wovia is verhuisd om bij zijn oom van moederskant te wonen. Hij heeft verklaard dat hij niet bedoelde dat hij zijn hele leven in Bamenda heeft gewoond, maar eerder dat hij via Bamenda is gevlucht toen hij Kameroen verliet.

Gezien de verklaringen van M. A. over zijn gestreste toestand bij aankomst in België, in combinatie met het feit dat de verhoren bij de Dienst Vreemdelingenzaken snel en kort waren, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hij niet de tijd had om in detail te treden over alle plaatsen waar hij in Kameroen heeft gewoond."

Na een korte samenvatting over het standpunt van de commissaris-generaal met betrekking tot zijn gebrek aan bewijzen van zijn politieke activiteiten bij de Ambazonian Republic, verstrekt hij volgende toelichting:

"De verzoeker wenst de betwiste punten toe te lichten met betrekking tot het ontbreken van materiële bewijzen van zijn lidmaatschap van de Ambazonian Republic (a) en zijn deelname aan demonstraties (b):

a) De verzoeker verklaart dat het voor hem onmogelijk is om materiële bewijzen van zijn lidmaatschap van de Ambazonian Republic-groep te overleggen, gezien de clandestiene aard van de activiteiten van deze organisatie en het vervolgingsklimaat waarmee hij in Kameroen werd geconfronteerd. Hij heeft alle belastende documenten, inclusief zijn lidmaatschapskaart, vernietigd om zijn persoonlijke veiligheid te waarborgen tijdens zijn vlucht. De verzoeker benadrukt dat het in bezit hebben van dergelijke documenten hem bij eventuele controles door zowel lokale als internationale autoriteiten ernstig in gevaar had kunnen brengen, met name tijdens zijn reis door Nigeria naar België.

Daarnaast erkent de verzoeker dat bepaalde aspecten van zijn kennis met betrekking tot andere separatistische groeperingen, zoals de SCNC (Southern Cameroons National Council), onvolledig kunnen overkomen. Hij legt echter uit dat zijn betrokkenheid zich hoofdzakelijk beperkte tot de activiteiten van de Ambazonian Republic, en dat hij nooit direct betrokken is geweest bij parallelle bewegingen zoals de SCNC of de AGC (Ambazonian Governing Council). Zijn engagement was vooral lokaal en gericht op concrete acties binnen zijn eigen regio, wat zijn gebrek aan diepgaande kennis van andere fracties kan verklaren. Bovendien wijst de verzoeker erop dat de situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen complex is, met diverse opkomende groeperingen, waardoor het voor een activist mogelijk is om geen uitgebreide kennis te hebben van alle actief opererende organisaties in de onafhankelijkheidsstrijd.

b) Wat betreft zijn deelname aan demonstraties, verklaart M. A. dat hij aan vele demonstraties heeft deelgenomen, maar dat hij geen exact aantal kan geven. Hij benadrukt dat hij deelnam aan vredesdemonstraties waarbij hij borden en vlaggen vasthield, maar kon geen verdere details verstrekken over specifieke evenementen.

De verzoeker legt verder uit dat het voor hem onmogelijk is om materiële bewijzen van zijn deelname aan deze demonstraties te overleggen, vanwege de specifieke omstandigheden waaronder deze gebeurtenissen plaatsvonden. De demonstraties, waaronder de demonstratie waarbij naar verluidt een Kameroense vlag werd verbrand, vonden plaats in een context van zware repressie door de veiligheidstroepen. Deelnemers probeerden bewust te voorkomen dat ze documenten of bewijzen bewaarden die hen bij arrestaties of controles door de autoriteiten konden incrimineren.

In een situatie waarin willekeurige arrestaties en gewelddadige vergeldingsmaatregelen tegen demonstranten gebruikelijk waren, waren discretie en anonimiteit essentieel om te overleven. Om die reden vermeden demonstranten het maken of bewaren van foto's, video's of andere bewijselementen om zichzelf te beschermen tegen mogelijke represailles. Hoewel er mogelijk video's van deze gebeurtenissen circuleerden op sociale media of andere platforms, had de verzoeker geen toegang tot deze opnames vanwege zijn haastige vlucht uit het land en het gebrek aan technologische middelen tot zijn beschikking.."

Vervolgens vat hij het standpunt van de commissaris-generaal samen over zijn gebrekkige kennis over de historische separatistische bewegingen die strijden voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's en het feit dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud Engels sprak met een duidelijk Frans accent en geeft hij hierop volgend antwoord:

"De verzoeker verklaart dat zijn beperkte kennis van historische separatistische bewegingen, zoals de SCNC (Southern Cameroons National Council), voortkomt uit het feit dat zijn betrokkenheid bij de onafhankelijkheidsstrijd vooral lokaal en gericht was op de activiteiten van de Ambazonian Republic. Zijn focus lag op concrete acties in zijn eigen regio en niet op het bredere politieke landschap van andere

groepen zoals de SCNC. Daarnaast heeft de verzoeker nooit direct contact gehad met deze bewegingen, aangezien hij zich uitsluitend aansloot bij de Ambazonian Republic, waarvan hij de doelstellingen en activiteiten actief steunde. Deze specifieke focus kan het beperkte inzicht in de historische achtergrond van andere bewegingen, zoals de SCNC, verklaren. De verzoeker kan uitleggen dat zijn betrokkenheid voornamelijk gericht was op recente en actuele separatistische bewegingen, zoals de Ambazonian Republic, die op dat moment meer zichtbare en directe acties ondernam. De SCNC is een oudere organisatie die minder actief was in de periode waarin hij betrokken raakte bij de onafhankelijkheidsstrijd. Daardoor heeft hij zich minder verdiept in hun geschiedenis en ideologie. M. A. zou kunnen verklaren dat zijn persoonlijke omstandigheden en zijn geografische locatie binnen Kameroen zijn betrokkenheid bij de strijd beperkten tot zijn onmiddellijke omgeving. De focus lag op lokale problemen en de directe bedreigingen waarmee zijn gemeenschap werd geconfronteerd, waardoor hij minder kennis had van de bredere separatistische bewegingen in andere delen van het land.

Door de beperkte toegang tot informatie in zijn regio, met name vanwege censuur door de Kameroense overheid, kan hij onvoldoende kennis hebben opgedaan over de bredere separatistische bewegingen zoals de SCNC. Dit gebrek aan toegang tot nieuws en bronnen over dergelijke bewegingen kan verklaren waarom hij minder bekend is met de geschiedenis en activiteiten van de SCNC.

M. A. kan ook benadrukken dat hij pas in 2015 betrokken raakte bij de onafhankelijkheidsbeweging, op een moment dat de SCNC al minder prominent aanwezig was in de strijd. Zijn focus lag vanaf het begin op de Ambazonian Republic, een meer recente en actieve groepering, wat zijn beperkte kennis van eerdere bewegingen zoals de SCNC verklaart. Deze redenen leggen uit waarom M. A. een beperkte kennis heeft van bepaalde historische groeperingen, zoals de SCNC, ondanks zijn betrokkenheid bij de separatistische strijd.

De verzoeker geeft aan dat, hoewel hij afkomstig is uit de Engelstalige regio van Kameroen, hij van jongs af aan veel blootstelling heeft gehad aan de Franse taal. In Kameroen, zelfs in de Engelstalige gebieden, wordt Frans veelvuldig gebruikt, vooral in de administratie, handel en sommige onderwijsinstellingen. M. A. heeft via zijn sociale interacties en opvoeding een goede beheersing van het Frans ontwikkeld.

Daarnaast wijst de verzoeker erop dat hij regelmatig naar de Franstalige regio's van Kameroen reisde, met name naar Douala in het kader van zijn handelsactiviteiten. Deze frequente reizen en het verblijf in Franstalige gebieden, waar Frans de dominante taal is, hebben zijn kennis van het Frans en zijn Franse accent in het Engels versterkt.

Verder merkt hij op dat Kameroen een officieel tweetalig land is, waar zowel Frans als Engels als officiële talen worden gesproken. Het is dan ook gebruikelijk dat inwoners, zelfs in Engelstalige regio's, een zekere beheersing van het Frans hebben. M. A. verklaart dat, hoewel hij uit een Engelstalige regio komt, hij in zijn dagelijks leven vaak Frans moest gebruiken om met Franstaligen te communiceren en om toegang te krijgen tot administratieve diensten.

De verzoeker voegt hieraan toe dat zijn psychologische toestand, veroorzaakt door een trauma, mogelijk van invloed is op de manier waarop hij zich uitdrukt. De stress en moeilijke ervaringen die hij heeft meegemaakt, kunnen zijn Frans accent in het Engels hebben versterkt, vooral in stressvolle situaties.

Ten slotte verklaart M. A. dat hij familieleden heeft die in Franstalige gebieden wonen, waardoor hij nog meer in aanraking is gekomen met de Franse taal. Ook in zijn professionele leven moest hij vaak in het Frans communiceren met klanten en handelspartners, wat zijn beheersing van het Frans en zijn accent verder heeft versterkt."

Hij gaat verder in op het standpunt van het CGVS met betrekking tot het gebrek aan bewijs over zijn beweerd psychologisch trauma en geeft volgende toelichting:

"M. A. verklaarde dat hij leed aan psychische problemen als gevolg van een trauma dat hij had opgelopen tijdens het conflict in Kameroen. Hij diende medische attesten in die zijn behandeling door een psycholoog en het gebruik van medicatie bevestigden om zijn symptomen te verlichten."

Met betrekking tot het verwijt van de commissaris-generaal dat hij zijn asielaanvraag te laat heeft ingediend, stelt hij als volgt:

"Hij gaf aan dat hij verward was en psychologisch in slechte toestand verkeerde toen hij in België aankwam. Hij verklaarde dat hij niet wist hoe hij een asielaanvraag moest indienen en dat hij een tijd op straat leefde, zonder te weten wat te doen. Uiteindelijk werd hij door een vrouw naar het Petit Château gebracht, waar hij hulp kreeg om zijn aanvraag in te dienen. Zijn verwarring en psychologische toestand zouden dus de reden zijn geweest voor de vertraging in zijn asielaanvraag

De mentale gezondheid van M. A. moet in overweging worden genomen bij de analyse van zijn verhaal en verklaringen. Hij heeft verklaard te lijden aan psychologische problemen als gevolg van de traumatische gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt in zijn land van herkomst, met name de gewelddadigheden en vervolging die hij heeft ondergaan als onafhankelijkheidsactivist in de Engelstalige regio van Kameroen.

M. A. is blootgesteld aan geweld en repressie, wat zijn psychologische toestand diepgaand heeft beïnvloed. Dit trauma kan zijn vermogen om zich gebeurtenissen precies te herinneren en om coherent te antwoorden

tijdens de hoorzittingen, hebben aangetast. De stress waarin hij verkeerde op het moment van zijn vlucht en zijn aankomst in België heeft waarschijnlijk bijgedragen aan hiaten in zijn antwoorden.

Vanwege zijn psychologische toestand had M. A. moeite om zijn gedachten te ordenen en om de belangrijke gebeurtenissen in zijn leven vloeiend en logisch uit te drukken. Dit aspect moet in aanmerking worden genomen om bepaalde inconsistenties of omissies in zijn verklaringen te verklaren, met name wat betreft datums, gebeurtenissen of groepen waartoe hij zou hebben behoord.

M. A. heeft medische certificaten overlegd van professionals in de geestelijke gezondheidszorg, waarin wordt bevestigd dat hij lijdt aan posttraumatische stressstoornissen. Deze stoornissen kunnen zijn moeilijkheden verklaren om materiële bewijzen te leveren en om bepaalde aspecten van zijn politieke betrokkenheid en verplaatsingen in detail te herinneren.

De verzoeker ondergaat momenteel een psychologische behandeling en krijgt therapeutische begeleiding om zijn trauma te overwinnen. Deze begeleiding is essentieel voor de stabilisatie van zijn toestand en kan hem op termijn helpen om op een meer coherente en nauwkeurige manier te getuigen over zijn verleden.

Het is dus van essentieel belang dat de mentale problemen waarmee hij kampt, worden beschouwd als een verzachtende factor bij de beoordeling van de tegenstrijdigheden die in zijn verhaal naar voren zijn gekomen. Het is niet ongebruikelijk dat mensen die traumatische situaties hebben meegemaakt, moeite hebben om zich precies en gestructureerd uit te drukken.

De psychologische toestand van M. A., bevestigd door professionals in de gezondheidszorg, moet in aanmerking worden genomen bij de evaluatie van zijn verklaringen en de schijnbare inconsistenties. Deze mentale problemen, veroorzaakt door het trauma dat hij heeft doorgemaakt, beïnvloeden zijn vermogen om een coherent en gedetailleerd verhaal te presenteren, en rechtvaardigen daarom een zekere mate van coullance bij de analyse van zijn dossier."

Hij gaat dan nog dieper in op het standpunt van de commissaris-generaal met betrekking tot de mogelijkheid van interne bescherming in de Franstalige regio's van Kameroen en verstrekt hierbij volgende toelichting:

"Er is een afwezigheid van een mogelijkheid tot interne vlucht in Kameroen voor de verzoeker.

Kameroen kampt momenteel met een gewapend conflict in de Engelstalige regio's, waar geweld wijdverspreid is. Hoewel dit conflict voornamelijk geconcentreerd is in de Engelstalige gebieden (Noordwesten en Zuidwesten), strekt de repressie door de Kameroense overheid tegen separatistische activisten, inclusief degenen die uit deze regio's vluchten, zich uit over het hele land. De regering en de veiligheidstroepen zijn waakzaam ten aanzien van Engelstalige separatisten, wat de veiligheid van M. A. in heel Kameroen, zelfs in de Franstalige gebieden, in gevaar brengt.

M. A. is afkomstig uit een Engelstalige regio en behoort tot de taalkundige minderheid. Door de huidige etnische en politieke spanningen tussen de Franstalige en Engelstalige regio's worden Engelstalige burgers vaak het slachtoffer van discriminatie in de Franstalige regio's van Kameroen. Dit zou de integratie en veiligheid van M. A. buitengewoon moeilijk maken als hij zich zou vestigen in een Franstalige regio zoals Douala of Yaoundé.

Als voormalig separatistisch militant van de Ambazonian Republic zou M. A. het risico lopen actief gezocht te worden door de Kameroense autoriteiten, ook buiten de Engelstalige gebieden. De regering heeft haar repressie tegen activisten en separatistische militanten in het hele land geïntensiveerd, zelfs buiten de conflictgebieden. Dit risico van gerichte vervolging is dus niet beperkt tot de Engelstalige regio's, maar strekt zich uit over heel Kameroen.

M. A. heeft voornamelijk in de Engelstalige regio's van Kameroen gewoond. Hij beschikt over geen enkel familie- of sociaal netwerk in de Franstalige regio's dat hem zou kunnen helpen om zich te integreren en zijn veiligheid te waarborgen. De kwetsbaarheid van ontheemden, zonder steunnetwerk en zonder toegang tot voldoende middelen, neemt in een dergelijke context aanzienlijk toe.

De politieke spanningen in Kameroen blijven groot, en de verdeeldheid tussen Engelstaligen en Franstaligen wordt door het conflict nog verergerd. Hoewel sommige Franstalige gebieden niet direct door de gevechten worden getroffen, is het politieke klimaat zodanig dat Engelstaligen, en met name degenen die geassocieerd worden met separatistische bewegingen, vaak worden gezien als verdachte of destabiliserende elementen, en mogelijk onderworpen worden aan surveillance en intimidatie.

Het is zeer onwaarschijnlijk dat M. A. bescherming of een veilige schuilplaats zal vinden in een andere regio van Kameroen. Vanwege zijn Engelstalige identiteit, zijn verleden als separatistisch militant, en de wijdverspreide repressie door de Kameroense autoriteiten tegen activisten, is de mogelijkheid van interne vlucht geen levensvatbare of veilige optie voor hem."

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/4, 48/6 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van de zorgvuldigheidplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Hij verstrekt volgende toelichting bij zijn tweede middel:

"Artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15.12.1980 stelt: [...]"

Dit artikel is de omzetting van artikel 15, c) van de Kwalificatierichtlijn.

Het arrest van het Hof van Justitie Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie (C-465/07) onderscheidt twee situaties onder artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU: [...]"

De situatie voor mensen die in de Engelstalige regio's van Kameroen wonen (Noordwest en Zuidwest) is uiterst zorgwekkend vanwege het gewapende conflict dat daar sinds 2016 woedt. Dit conflict, vaak de "Anglophone Crisis" genoemd, gaat tussen de Kameroense regeringstroepen en verschillende separatistische groeperingen die vechten voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's, die ze de "Ambazonië" noemen.

De Engelstalige regio's van Kameroen zijn lange tijd politiek en economisch gemarginaliseerd door de centrale regering, gevestigd in Yaoundé, in het Franstalige deel van het land. De spanningen liepen op in 2016, toen advocaten en docenten vreedzame protesten organiseerden om te demonstreren tegen de waargenomen discriminatie van Engelstaligen. De onderdrukking van deze protesten door de veiligheidstroepen leidde tot een escalatie van geweld, met de oprichting van gewapende separatistische groeperingen.

Burgers in de Engelstalige regio's worden ernstig getroffen door het conflict, dat heeft geleid tot tal van mensenrechtenschendingen. Burgers worden vaak het doelwit van zowel de regeringstroepen als de separatistische groepen. De veiligheidstroepen voeren militaire operaties uit in dorpen, waarbij ze vaak worden beschuldigd van moorden, foltering en willekeurige arrestaties. Aan de andere kant voeren de separatistische groeperingen aanvallen uit op degenen die zij als collaborateurs van de regering zien, of op burgers die weigeren hun bevelen op te volgen, zoals de sluiting van scholen of de zogenaamde "stadsstiltes".

o Burgers zijn vaak het slachtoffer van geweld gepleegd door zowel de regeringsstrijdkrachten als de gewapende separatistische groeperingen. De regeringsveiligheidstroepen voeren militaire operaties uit in de Engelstalige regio's en worden vaak beschuldigd van het willekeurig aanvallen van dorpen, moordpartijen, willekeurige arrestaties en foltering.

o De separatistische groeperingen voeren blokkades uit, vallen mensen aan die ervan worden verdacht samen te werken met de regering en creëren een angstklimaat door soms burgers aan te vallen die ze zien als tegenstanders van hun zaak.

o Als gevolg van het geweld zijn honderden duizenden mensen gedwongen te vluchten. Volgens recente rapporten zijn naar schatting meer dan 700.000 mensen intern ontheemd geraakt, en duizenden anderen zijn naar buurlanden, met name Nigeria, gevlucht om aan de gevechten te ontsnappen.

o De burgers die in de Engelstalige regio's blijven, leven in precare omstandigheden, vaak zonder toegang tot basisvoorzieningen zoals gezondheidszorg en onderwijs.

De regeringsstrijdkrachten worden vaak beschuldigd van het uitvoeren van strafoperaties tegen burgers die verdacht worden van steun aan de separatisten. Er zijn meldingen van massaexecuties, dorpen die in brand zijn gestoken en buitengerechtelijke executies. De separatistische groeperingen leggen blokkades op, sluiten scholen en ontvoeren mensen. Ze richten zich ook op ambtenaren en burgers die weigeren mee te doen aan "stadsstiltes" of andere beperkingen opgelegd door de separatisten.

Het conflict heeft geleid tot massale verplaatsingen van de bevolking. Volgens de Verenigde Naties zijn meer dan 700.000 mensen binnen het land ontheemd geraakt als gevolg van het geweld. Bovendien zijn duizenden mensen naar buurlanden gevlucht, met name naar Nigeria, om aan de gevechten en repressie te ontsnappen. Deze ontheemden leven vaak in uiterst precare omstandigheden, met een tekort aan voedsel, onderdak en toegang tot medische zorg.

Er zijn aanvallen op civiele infrastructuur. Scholen, ziekenhuizen en andere civiele infrastructuur zijn doelwit van aanvallen, voornamelijk door separatistische groeperingen die de activiteiten van de centrale overheid in de Engelstalige regio's willen verstoren. Tientallen scholen zijn in brand gestoken of gesloten, waardoor duizenden kinderen sinds het begin van het conflict geen toegang meer hebben tot onderwijs.

Burgers worden daadwerkelijk geviséerd in het huidige conflict in de Engelstalige regio's van Kameroen. Ze zijn het slachtoffer van ernstige mensenrechtenschendingen door zowel de regeringsstrijdkrachten als de separatistische groeperingen. De levensomstandigheden in deze regio's zijn buitengewoon gevaarlijk, met ontheemde bevolkingsgroepen, willekeurige aanvallen, fysiek geweld, vernietiging van eigendommen en beperkte toegang tot essentiële diensten. Het gewapende conflict in de Engelstalige regio's heeft een grote humanitaire crisis veroorzaakt, en burgers blijven ernstig lijden onder het voortdurende geweld. Burgers worden zwaar getroffen door de crisis in de Engelstalige regio's van Kameroen. Het voortdurende conflict tussen de Kameroense regeringstroepen en de separatistische groeperingen heeft geleid tot grote instabiliteit en geweld, waarbij de burgerbevolking de belangrijkste slachtoffers zijn.

De Anglophone Crisis in Kameroen, die escaleerde tot een gewapend conflict tussen separatistische groepen en de regering, bleef ook in 2024 belangrijke gebeurtenissen kennen.

Het conflict betreft separatisten in de Engelstalige Noordwest- en Zuidwestregio's, die onafhankelijkheid nastreven onder de naam "Ambazonia".

Belangrijke gebeurtenissen in 2024 omvatten talrijke gewapende confrontaties tussen separatistische strijders en Kameroense troepen. Zo ontvoerden separatistische strijders in april leraren, en werd een prominente separatistische leider, "Generaal Mad Dog", gedood. In mei nam het geweld toe met ontvoeringen van burgers, aanvallen op militaire posten, en botsingen waarbij zowel soldaten als burgers omkwamen. In juni en juli sloegen regeringskrachten terug, wat leidde tot de dood van verschillende separatisten, waaronder hooggeplaatste commandanten. Gedurende deze maanden leidde het conflict tot slachtoffers, ontvoeringen en verhoogde spanningen in de regio.

Ondanks af en toe vredes pogingen en oproepen tot onderhandelingen, zoals een oproep in mei tot een wapenstilstand door enkele separatistische leiders, ging het vechten door. Het conflict, dat sinds het begin duizenden levens heeft geëist en honderdduizenden mensen heeft ontheemd, lijkt geen tekenen van een oplossing te vertonen, aangezien beide partijen blijven vechten.

Het conflict heeft geleid tot de vernietiging van scholen, ziekenhuizen en andere essentiële infrastructuur. Separatistische groepen hebben scholen gesloten en aanvallen uitgevoerd op onderwijsinstellingen, waardoor duizenden kinderen geen toegang meer hebben tot onderwijs. Veel medische voorzieningen zijn ook gesloten of beschadigd, waardoor de toegang van burgers tot essentiële gezondheidszorg wordt beperkt.

Aan beide kanten zijn talrijke misstanden begaan, waaronder buitengerechtelijke executies, ontvoeringen, verkrachtingen en foltering. Deze mensenrechtenschendingen worden gepleegd door zowel de regeringstroepen als de gewapende separatistische groepen.

Het conflict in de Engelstalige regio's van Kameroen heeft een echte humanitaire crisis veroorzaakt, met desastreuze gevolgen voor burgers. Ze worden geconfronteerd met geweld, gedwongen hun huizen te ontvluchten en zijn beroofd van toegang tot basisvoorzieningen zoals gezondheidszorg en onderwijs. Het klimaat van repressie, geweld en terreur drukt zwaar op de burgerbevolking, die zwaar lijdt onder de gevolgen van dit conflict."

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om

internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien hij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoeker op de motieven uit, houdt in dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Wat betreft de bijzondere steunmaatregelen met betrekking tot verzoeker kan in de bestreden beslissing als volgt worden gelezen: *“Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud (hierna “PO”) door het CGVS op verschillende momenten dat u een trauma heeft opgelopen, in het bijzonder wanneer u geconfronteerd werd met incoherente verklaringen (PO, p. 4-5, 22-23). U legde een attest dd. 8/11/2023 neer van Thérapeute-Psychanalyste M.-P. D. In dit attest wordt vermeld dat u sinds 14/10/2021 op consultatie bij haar gaat, dat u een verwarde indruk geeft en erover klaagt dat u stemmen hoort en dat u aangepaste medicatie krijgt. Er wordt ook vermeld dat de gesprekken u toelaten om te praten en dat deze een kalmerend effect hebben (zie kopie van dit attest in de groene map). Er werd door de protection officer gevraagd welke medicatie u neemt, maar u kon daar niet op antwoorden (PO, p. 4). Er werd -naar aanleiding van uw veelvuldige verwijzing tijdens het onderhoud naar een trauma en problemen met uw hoofd/brein (PO, p. 4-5, 22-23, 31, 51-52)- gevraagd om het CGVS in dat verband bewijsstukken te bezorgen (PO, p. 5, 22-23, 52, 54). U beloofde dit ook te zullen doen (PO, p. 23, 52), maar het CGVS heeft geen bijkomende informatie over uw gezondheidstoestand ontvangen. U suggereerde verschillende malen dat uw incoherente verklaringen te wijten zijn aan een trauma, maar het woord “trauma” wordt niet vermeld in het attest van M.-P. D. en in haar attest wordt evenmin melding gemaakt van eventuele problemen met uw hoofd/brein die u zouden verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten. In dit attest wordt ook niet opgemerkt dat er u bijzondere procedurele noden dienen te worden toegekend. U maakte overigens voor de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna “DVZ”) zelf geen melding van eventuele procedurele noden in het kader van de procedure van uw verzoek om internationale bescherming (zie formulier “Beoordeling bijzondere procedurele noden”, opgemaakt door de DVZ op 23/11/2021). Uit uw verklaringen in de vragenlijst van het CGVS dd. 23/11/2021 (hierna “VL”) en uit het globale verloop van het persoonlijk onderhoud door het CGVS blijkt eveneens dat u bij machte was om duidelijke, precieze, genuanceerde en gedetailleerde verklaringen af te leggen. U bevestigde aan het eind van het onderhoud ook alle vragen goed te hebben verstaan, zowel in het Engels als in het Frans (PO, p. 52). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden, evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”*

Verzoeker toont niet aan dat er bijzondere steunmaatregelen nodig waren, opdat hij volwaardig kon deelnemen aan de procedure om internationale bescherming. De Raad stipt zo aan dat de *protection officer* bij aanvang van het persoonlijk onderhoud twee keer heeft gevraagd hoe het met verzoeker ging en heeft geïnformeerd naar de problemen met zijn gezondheid, aangezien verzoeker dit bij de DVZ had aangegeven (zie NPO, p. 2-3). Verzoeker zei dat hij veel hoofdpijn had, maar de arts hem daar medicatie voor had gegeven die hielp (zie NPO, p. 3). Toen verzoeker verder gevraagd werd over welke medicatie hij juist nam, moest hij het antwoord schuldig blijven (zie NPO, p. 4).

Uit het bij zijn verzoek om internationale bescherming neergelegde psychologisch attest dd. 8 november 2023 kan verder niet worden afgeleid dat verzoekers psychologische toestand hem verhinderende om volwaardig deel te nemen aan de procedure om internationale bescherming en er worden evenmin concrete steunmaatregelen voorgesteld. Er kan op grond van het medisch attest ook niet worden vastgesteld of en zo ja, welke medicatie verzoeker op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud nam en er kan ook niet uit afgeleid worden dat de psycholoog verzoeker niet in staat zou achten het interview af te leggen. Er wordt enkel aangegeven dat verzoeker in behandeling is sinds 14 oktober 2021 en dat hij stemmen hoort, wat verzoeker enorm stoort. De psycholoog geeft aan dat hij voor deze problemen medicatie neemt, maar specificeert niet welke medicatie dit juist is en of deze een invloed heeft op het vermogen van verzoeker om zijn vluchtrelaas op een coherente manier uiteen te zetten. De *protection officer* heeft bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd om meer gedetailleerde medische en psychologische attesten voor te leggen waarin een duidelijke diagnose wordt verstrekt, wordt verduidelijkt welke medicatie hij nam en wat de invloed zou zijn op zijn vermogen zijn vluchtrelaas op een consistente wijze uiteen te zetten. Verzoeker liet echter na dit te doen, ook in het kader van huidig beroep.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken verder geen incidenten of problemen, gelinkt aan een psychologische kwetsbaarheid. Verzoeker verwees verschillende keren naar zijn trauma, maar verschaftte vervolgens niet meer duidelijkheid omtrent de context, omvang en gevolgen hiervan. Bij gebreke aan een voldoende omvangrijk en gedetailleerd medisch attest, kan een loutere eigen verwijzing naar een trauma niet volstaan. Bovendien wijst de Raad erop dat het opmerkelijk is dat verzoeker over het algemeen het onderhoud goed kon volgen, doch plots telkens naar zijn trauma verwees wanneer de *protection officer* hem wees op tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in zijn verklaringen (zie NPO, p. 21-22, 30-31, 51).

De *protection officer* heeft verder tijdens het persoonlijk onderhoud ook een pauze voorzien (zie NPO, p. 28). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker ook gevraagd of hij de mogelijkheid heeft gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor zijn verzoek om internationale bescherming en of hij de vragen en toek begreep waarop hij bevestigend antwoordde (zie NPO, p. 52). Er werd hem ook gevraagd of hij zelf nog iets wilde toevoegen en hij heeft toen geen opmerkingen geformuleerd over de manier waarop het persoonlijk onderhoud verlopen was (zie NPO, p. 52). Zijn advocaat werd ook nog de mogelijkheid geboden

om opmerkingen te geven en heeft geen opmerkingen geformuleerd (zie NPO, p. 53). In het licht van deze elementen, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde een nood aan bijzondere steunmaatregelen bestond.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar zijn herkomstland te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, vanwege zijn lidmaatschap bij Ambazonian Republic en zijn deelname aan verschillende manifestaties voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's van Kameroen. Hij vreest ook vervolgd te worden door leden van de Ambazonian Republic omdat hij uit de groep is gestapt wegens het gebruik van geweld tegenover burgers. Voor de verdere samenvatting van de vluchtmotieven van verzoeker verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

4.1.2. Verzoeker heeft naar aanleiding van zijn verzoek om internationale bescherming een attest neergelegd, ter attestering van zijn psychologische problematiek. Verzoeker heeft, met name, een psychologisch attest van dd. 8 november 2023 neergelegd. Het neergelegde attest, dat evenwel slechts summier is, maakt gewag van een psychisch kwetsbare verzoeker die het psychologisch moeilijk heeft en stemmen hoort. Dat verzoeker een zekere psychologische kwetsbaarheid kent, wordt niet betwist. Dit kan echter op zich niet volstaan om aan te tonen dat hij nood heeft aan internationale bescherming. Nergens in de neergelegde attesten wordt evenwel aangegeven wat volgens de behandelende psycholoog de gesuggereerde oorzaak van de mentale problematiek is, laat staan dat een duidelijke link wordt gemaakt met de door verzoekers voorgehouden vluchtmotieven. Er kan ook niet worden uitgesloten dat er (ook) andere oorzaken zijn voor verzoekers psychische problemen. Het psychologisch attest dateert ook van reeds meer dan een jaar geleden, waarbij geen enkele bijkomende verduidelijking wordt verschaft omtrent de huidige psychologische toestand van verzoeker, laat staan dat hiervan een medisch attest wordt gevoegd. Het neergelegde attest kan dan ook niet als alleenstaand worden beschouwd binnen het beschermingsverzoek, maar zal deel uitmaken van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het neergelegde psychologische attest zal worden beoordeeld in samenhang met verzoekers verklaringen.

Evenmin kan uit het bijgebrachte psychologische attest worden afgeleid dat verzoeker omwille van zijn psychische problemen in de absolute onmogelijkheid verkeerde om de door hem beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voren te brengen. Er kan uit dit attest niet worden afgeleid dat verzoekers cognitieve vermogens en geheugenfuncties dermate zijn aangetast dat het voor de asielinstanties onmogelijk zou zijn om het verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Er wordt weliswaar aangegeven dat verzoeker psychisch kwetsbaar is en stemmen hoort, wat hem erg stoort. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, blijkt evenwel niet dat verzoeker niet in staat was zijn verhaal op zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Verzoeker kon het gesprek volgen, begreep de gestelde vragen en kon hierop doorgaans concrete antwoorden formuleren. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Verzoeker maakte tijdens zijn persoonlijk onderhoud ook geen melding van een psychologische toestand, die hem ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen. Hij beperkte er zich toe enkele malen te verwijzen naar zijn psychologisch trauma, zonder meer. De Raad herhaalt ook dat verzoeker telkens naar zijn psychologisch trauma leek te verwijzen, wanneer hij door de *protection officer* geconfronteerd werd met inconsistenties en onaannemelijkheden (zie NPO, p. 21-22, 30-31, 51). In het licht van deze vaststellingen, kan de Raad niet vaststellen dat verzoekers psychologische toestand, op het moment van het persoonlijk onderhoud, van een zodanige aard was, dat deze verhinderde dat verzoeker volwaardige verklaringen kon afleggen. Door in zijn verzoekschrift zijn psychologische kwetsbaarheid te benadrukken, werpt verzoeker geen nieuw licht op deze beoordeling. De Raad herhaalt dat het psychologische attest reeds dateert van november 2023 en er verder geen actuele informatie meer wordt verschaft of verzoeker daarna nog psychologische hulp heeft gekregen, en of dat hij nog altijd kampt met psychologische problemen.

4.1.3. Na lezing van het administratief dossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij, dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Meer bepaalt motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen, omdat:

(a) verzoeker gebrekkige kennis heeft over andere organisaties die opkwamen voor Ambazonia voor het bestaan van de organisatie Ambazonian Republic, de SCNC, de leider van de Ambazonian Defence Force, de Ambazonian Governing Council, of de Ambazonian Republic een afdeling heeft in België en de namen van andere betrokkenen bij de Ambazonian Republic;

(b) verzoeker geen lidkaart heeft neergelegd van de Ambazonian Republic terwijl hij wel beweerde er één te hebben gehad waarbij gevraagd waar deze lidkaart was, hij stelde dat hij alles had weggegooid;

(c) het verbazing wekt dat verzoeker nog nooit gearresteerd werd gelet op zijn bewering dat hij vanaf 2015 tot 2019 aan ontelbare manifestaties op verschillende plaatsen meedeed;

(d) verzoeker verklaarde te vrezen door de politieke politie CENER te zullen worden gearresteerd aangezien zij in het bezit zouden zijn van divers beeldmateriaal van Youtube en tv waarop hij te zien was tijdens een manifestatie maar verzoeker geen enkel bewijsstuk hierover neerlegt;

(e) verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij in 2020 in Buea deelnam aan een manifestatie en hierbij een vlag van Kameroen verbrandde waarbij (i) hij niet meer weet op welke datum of tijdens welke maand deze manifestatie plaatsvond; (ii) verzoeker in de “*Vragenlijst CGVS*” geen melding maakte van zijn deelname aan deze manifestatie; (iii) hij geen zinnige uitleg kon geven over zijn bewering dat hij er bewust voor gekozen had om in 2019 uit de organisatie Ambazonian Republic te stappen uit ongenoegen maar in 2020 alsnog besloot om deel te nemen aan een manifestatie waar hij een vlag van Kameroen zou hebben verbrand en (iv) hij ook geen bewijsstukken voorlegde van zijn bewering dat beelden van hem werden gemaakt toen hij tijdens die manifestatie de vlag van Kameroen in brand stak;

(f) wanneer verzoeker verschillende keren gevraagd werd naar de impact van de oorlog op zijn dagelijks leven, hij niet verder kwam dan algemeenheden en telkens verwees naar zijn psychologische toestand, maar geen enkel concreet voorbeeld kon geven;

(g) verzoeker, die beweert een pro-separatistische Engelstalige activist te zijn, tijdens het persoonlijk onderhoud Engels sprak met een Frans accent waarbij de *protection officer* sommige in het Engels gestelde vragen opnieuw in het Frans stelde om zeker te zijn dat verzoeker de vraag begreep en verzoeker verschillende keren spontaan in het Frans antwoordde;

(h) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de DVZ en bij het CGVS over zijn woonplaats, zijn scholing, zijn paspoort, wie zijn reis financierde en het tijdstip waarop hij Kameroen zou hebben verlaten;

(i) de door verzoeker neergelegde documenten de voorgaande beoordeling niet in een ander daglicht kunnen plaatsen.

4.1.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.1.5. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.1.6. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat het opmerkelijk is dat verzoeker een Engelstalige activist beweert te zijn die zich inzet voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's in Kameroen, maar tijdens het persoonlijk onderhoud Engels sprak met een zwaar Frans accent, verschillende vragen pas begreep nadat ze in het Frans herhaald werden en zelf verschillende keren in het Frans antwoordde (zie NPO, p. 6, 7, 8, 11, 17, 19, 20, 21, 22, 44, 48). Ook ter terechtzitting merkt de Raad op dat verzoeker in eerste instantie Frans antwoordde (“*Oui*”) wanneer zijn naam wordt afgeroepen. Met zijn verklaringen dat hij van jongs af aan veel werd blootgesteld aan het Frans via zijn sociale interacties, zijn opvoeding, zijn familie, zijn verschillende reizen naar Douala en met zijn handelspartners in het Frans communiceerde, bevestigt verzoeker zijn nauwe verbondenheid met de Franstalige regio's in Kameroen en zijn affiniteit met de Franse taal. Hiermee slaagt hij er dan ook niet in om de beoordeling van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen. Er kan immers wel degelijk worden verwacht van iemand die zijn gehele leven in de Engelstalige regio in Kameroen heeft gewoond, beweert dat Engels zijn moedertaal is en voorhoudt zich in te zetten voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's, dat hij zijn persoonlijk onderhoud zonder moeilijkheden in het Engels zou kunnen afleggen en alle vragen in het Engels zou begrijpen. Dat verzoeker zelf teruggreep naar de Franse taal en verschillende vragen pas ten volle begreep nadat de *protection officer* ze in het Frans opnieuw had gesteld, doet ernstig afbreuk aan zijn profiel als Engelstalige, die zijn gehele leven in de Engelstalige regio in Kameroen heeft verbleven. Dat Kameroen een tweetalig land is, zodat het normaal is dat inwoners van de Engelstalige regio's ook Frans kunnen, wordt niet betwist. Wel stelt de commissaris-generaal terecht vast dat van iemand, die beweert Engelstalig te zijn en beweert te strijden voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's in Kameroen, verwacht kan worden dat hij minstens zijn persoonlijk onderhoud zonder problemen in het Engels kan doen. Waar verzoeker nog verwijst naar zijn psychologische toestand, wijst de Raad op de vaststellingen in punt 4.1.2. waar reeds werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn psychologische problemen een invloed hebben gehad op zijn vermogen om zijn vluchtrelaas uiteen te zetten. De Raad ziet ook niet in waarom een psychologische kwetsbaarheid tot gevolg zou hebben dat verzoeker zich minder vlot zou kunnen uitdrukken in zijn moedertaal, zou spreken met een sterk Frans accent en meermaals zou teruggrijpen naar de Frans taal.

4.1.7. Wat betreft verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn woonplaats in Kameroen en het paspoort waarmee hij reisde, wijst de Raad erop dat verzoeker er niet in slaagt deze tegenstrijdigheden te verschonen door louter te volharden in één versie van de feiten en te verwijzen naar zijn psychologische toestand. Waar

verzoeker stelt dat hij C. tijdens het persoonlijk onderhoud beschreef als een oom en niet zijn biologische oom en zijn verklaringen hierover dan ook niet tegenstrijdig zijn, merkt de Raad op dat verzoekers verklaring dat C. als een oom voor hem was opmerkelijk is, gelet op het feit dat hij hem voor hij Kameroen verliet nog niet eens kende, aangezien zijn nicht hem met C. in contact heeft gebracht (zie NPO, p. 26). Dat verzoeker hem zag als een oom, is dan ook onaannemelijk en hij slaagt er met deze verklaring niet in de vastgestelde tegenstrijdigheid te verschonen, met name dat hij bij de DVZ verklaarde dat hij met het paspoort van zijn oom reisde (zie AD, DVZ, "Verklaring DVZ", vraag 24) terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij met een paspoort reisde dat hem was gegeven door C., waarvan hij de naam en geboortedatum die op het paspoort stond niet kende (zie NPO, p. 26). Waar verzoeker stelt dat hij niet de tijd kreeg om in detail te treden bij de DVZ over zijn verschillende woonplaatsen, wijst de Raad erop dat verzoeker wel degelijk werd gevraagd om een kort overzicht te geven van de hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbije jaren met datum van aankomst en vertrek, waarop hij verklaarde dat hij zijn gehele leven in Bamenda had gewoond maar soms op een ander adres (zie AD, DVZ, "Verklaring DVZ", vraag 10). Hij kan dan ook niet volhouden dat hij niet voldoende tijd had om in detail te treden omtrent zijn verschillende verblijfplaatsen, aangezien hier bij de DVZ specifiek naar gevraagd werd. Door verder louter te wijzen op zijn psychologische toestand zonder concreet te maken welke invloed dit zou hebben gehad op zijn vermogen om consistente verklaringen af te leggen over zijn woonplaats in Kameroen en het paspoort waarmee hij reisde, slaagt verzoeker er niet in de beoordeling van de commissaris-generaal in een ander daglicht te plaatsen waar hij stelt dat: *"Zo verklaarde u bij de DVZ dat u uw hele leven in Bamenda heeft gewoond, op verschillende adressen (DVZ, pt. 10), terwijl u tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde vanaf uw 8 jaar bij uw oom in Wovia woonde, omdat uw ouders niet voor u konden zorgen (PO, p. 11). Tijdens het gehoor door de DVZ is nergens sprake van Wovia als woonplaats. U stelde verder voor de DVZ 8 jaar naar school te zijn geweest (pt. 11), daar waar u tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde nooit naar school te zijn geweest (PO, p. 22). Ook in verband met uw reis legde u incoherente verklaringen af. U stelde voor het CGVS dat u op aanraden van uw nicht A. M. in Nigeria Mister C. contacteerde en dat hij u een Nigeriaans paspoort met Schengenvisum bezorgde (PO, p. 27-29). U bleek echter de naam en de geboortedatum die in het paspoort stonden niet te kennen (PO, p. 28) en de uitgiftedatum van het paspoort en de geldigheidsduur van het visum waren u ook niet bekend (PO, p. 30). U zou dit paspoort op aanraden van C. hebben weggegooid na aankomst in België (PO, p. 28, 32-33). Volgens uw verklaringen voor de DVZ reisde u in strijd met het voorgaande met het paspoort van uw oom, met daarin een visum voor België, op naam van uw oom, en werd dit paspoort gestolen, toen u in België op straat leefde (DVZ, ptn. 24, 25). U beweerde voor de DVZ dat u de reis zelf organiseerde en dat deze werd gefinancierd door uw oom (DVZ, pt. 31), terwijl u voor het CGVS stelde dat uw nicht A. M. en Mr. C. uw reis organiseerden (p. 20, 27-29). Tijdens het onderhoud door het CGVS beweerde u uit Kameroen te zijn vertrokken in mei 2021, 3 weken in Nigeria te hebben verbleven en in juni 2021 uit Nigeria te zijn vertrokken (PO, 20, 28, 31), daar waar u voor de DVZ tot twee maal toe verklaarde in januari 2021 Kameroen te hebben verlaten (DVZ, ptn. 10 en 32), van januari tot augustus in Nigeria te hebben verbleven en in augustus 2021 Nigeria te hebben verlaten (ptn. 42). U schreef de meeste van deze incoherenties toe aan een trauma en problemen met uw hoofd (PO, p. 4,-5, 22-23, 52), maar hierboven werd reeds opgemerkt dat u geen stavingsstukken voorlegt ter bevestiging van een trauma of van problemen met uw hoofd."*

4.1.8. De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij in zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van een activist bij de Ambazonian Republic. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat verzoeker onvoldoende kennis heeft van het bestaan van organisaties voor de oprichting van de Ambazonian Republic. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt immers dat de SCNC reeds in 1995 werd opgericht en ijverde voor de onafhankelijkheid van de zuidelijke Engelstalige regio's. Ook de Ambazonian Governing Council zou verzoeker redelijkerwijze bekend moeten zijn. Er wordt hierbij ook geenszins van verzoeker verwacht dat hij de gehele geschiedenis van deze organisaties zou kennen, doch minstens het bestaan ervan zouden verzoeker bekend moeten zijn. De censuur door de Kameroense autoriteiten en het gebrek aan toegang tot nieuws, kunnen dit gebrek aan kennis niet verschonen, voor iemand die voorhoudt over verzoekers profiel te beschikken. Eveneens wees de commissaris-generaal er terecht op dat van verzoeker kan worden verwacht dat hij meer kennis heeft over de leiding van de Ambazonian Defence Force, een gewapende vleugel van de Ambazonian Republic. Dit geldt eens te meer, aangezien verzoeker zich uitdrukkelijk verzette tegen het gebruik van geweld en dat dit uiteindelijk ook leidde tot de opzegging van zijn lidmaatschap. Er kan worden verwacht dat verzoeker minstens weet heeft van de leider van de gewapende vleugel van de organisatie, waartegen hij zich verzette. Verzoeker stelt ter verschoning van zijn gebrekkige kennis dat hij hoofdzakelijk betrokken was bij de Ambazonian Republic, zijn verzet vooral op lokaal niveau was en hij zich richtte op concrete acties in zijn regio. De Raad wijst er echter op dat er van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert een activist te zijn geweest voor de Ambazonian Republic, die deelnam aan talloze manifestaties en hierdoor dreigt vervolgd te worden door de Kameroense autoriteiten, wel degelijk kan worden verwacht dat hij op zijn minst andere organisaties die zich inzetten voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's kent of hier toch al eens van gehoord heeft, zoals de Ambazonian Governing Council en de SCNC, zelfs al zou er censuur zijn door de Kameroense autoriteiten. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde hier zelfs nog nooit over gehoord te hebben, doet ernstig afbreuk aan zijn profiel van activist die zich inzet

voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio's in Kameroen. Bovendien kan verzoeker hiermee niet uitklaren waarom slechts één naam kan verschaffen – met name de oprichter – wanneer hem wordt gevraagd naar betrokkenen binnen de Ambazonian Republic (zie NPO, p. 37). Hoewel desgevallend kan worden aangenomen dat verzoeker vanuit veiligheidsoverwegingen niet zou willen reizen met zijn originele lidkaart van de Ambazonian Republic, kan echter redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker deze lidkaart niet zonder meer zou vernietigen. Er kan worden aangenomen dat verzoeker deze minstens zou achterlaten, teneinde zich op een later ogenblik in staat te stellen om vanuit een veilige bestemming contact op te nemen met iemand om te trachten bijvoorbeeld een kopie hiervan over te maken. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker geen enkele poging heeft ondernomen om te trachten te achterhalen of de Ambazonian Republic in België een afdeling heeft, zodat zij hem eventueel zouden kunnen helpen met het bekomen van bewijsstukken van zijn lidmaatschap.

4.1.9. Wat betreft zijn deelname aan manifestaties en het in brand steken van de Kameroense vlag tijdens één van deze manifestaties, stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat: *“U verklaarde verder te vrezen door de “politieke politie” CENER te zullen worden gearresteerd omdat ze in het bezit zouden zijn van divers beeldmateriaal van Youtube en TV waarop u te zien was tijdens uw deelname aan manifestaties (PO, p. 49). Wanneer u gevraagd werd of u ooit gearresteerd bent, antwoordde u ontkennend (PO, p. 46), hetgeen toch verbazing wekt, gezien uw bewering dat u vanaf 2015 tot 2019 aan ontelbare manifestaties op verschillende plaatsen hebt deelgenomen (PO, p. 40). U legde overigens geen enkel bewijsstuk neer waarop u als deelnemer aan een manifestatie zou zijn te zien, hoewel u pretendeert dat de CENER in het bezit zou zijn van dergelijke beelden (PO, p. 49). Daarnaast kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u in 2020 in Buea deelnam aan een manifestatie en hierbij een vlag van Kameroen verbrandde, om te protesteren tegen het geweld dat werd gebruikt en tegen het feit dat de president geen vrede wilde sluiten (PO, p. 45-48). Ten eerste kan u niet recapituleren op welke datum of tijdens welke maand deze manifestatie plaatsvond (PO, p. 46). Bovendien maakte u in de vragenlijst volstrekt geen melding van uw deelname aan een manifestatie in 2020 (VL, ptn. 3.3, 3.4, 3.5). Daarnaast kon u ook geen zinnige uitleg geven voor uw bewering dat u –die er volgens uw verklaringen bewust voor gekozen had om enerzijds in 2019 uit de organisatie Ambazonian Republic te stappen uit ongenoegen omdat (VL pt 3.3 en PO, p. 48)- in 2020 alsnog besloot om deel te nemen aan een manifestatie, waarbij u een vlag van Kameroen zou hebben verbrand (PO, p. 48). Tot slot legde u ook geen bewijsstukken voor om uw bewering te staven dat beelden van u werden gemaakt toen u tijdens die manifestatie in 2020 een vlag van Kameroen verbrandde (PO, 46-47).”*

Volgens verzoeker is het onmogelijk om materiële bewijzen voor te leggen van deze manifestaties omdat de deelnemers bewust vermijden documenten of bewijzen mee te nemen naar de manifestaties die hen zouden linken aan de organisatie Ambazonian Republic en maakten zij zo weinig mogelijk foto's en filmpjes om zichzelf te beschermen tegen represailles van de Kameroense autoriteiten. Verzoeker stelt dat er mogelijk filmpjes of foto's van deze manifestaties circuleren op sociale media of andere platformen, maar geeft aan dat hij deze opnames niet in zijn bezit heeft wegens zijn haastige vlucht uit Kameroen en het gebrek aan technologische middelen tot zijn beschikking. Met deze verklaringen slaagt verzoeker er niet in de voorgaande beoordeling van de commissaris-generaal om te buigen. Verzoeker verklaarde immers zelf dat hij op beelden te zien was tijdens manifestaties en deze op Youtube en tv te zien waren (zie NPO, p. 49). Dat hij door zijn haastige vlucht en een gebrek aan technologische middelen tot op heden niet aan deze beelden zou raken is onaannemelijk. Indien deze werkelijk op Youtube te vinden zouden zijn, kan er ook worden verwacht dat verzoeker deze in België ook zou kunnen terugvinden en deze zou kunnen neerleggen om zijn verzoek om internationale bescherming te staven. Dat hij op beelden te zien zou zijn waar hij deelneemt aan manifestaties en deze beelden in handen zouden zijn van de politieke politie CENER, betreft dan ook een blote bewering. Bovendien kan er worden vastgesteld dat verzoeker er met deze verklaringen ook niet in slaagt de overige pertinente overwegingen van de commissaris-generaal om te buigen, met name (i) zijn gebrekkige kennis over het tijdstip waarop de manifestatie plaatsvond; (ii) het gegeven dat hij deze manifestatie, die een kernelement van zijn vluchtrelaas betreft, niet vermeldde bij de DVZ; (iii) dat hij geen zinnige uitleg kon geven waarom hij, na de Ambazonian Republic uit ongenoegen te hebben verlaten, in 2020 alsnog besloot deel te nemen aan een manifestatie waar hij ook nog eens een vlag verbrandt.

4.1.10. Verder treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar hij vaststelt dat: *“Opmerkelijk is ook dat –wanneer u verschillende keren werd gevraagd welke impact de oorlog, die volgens u in 2016 begon, op uw dagelijks leven had- u zich verloor in algemeenheden en telkens verwees naar uw psychische toestand (hoofd en brein), maar geen enkel concreet voorbeeld gaf van de effecten van dit conflict op uw leven (PO, p. 51-53), hetgeen toelaat om te betwijfelen dat u werkelijk semipermanent in Engelstalig Kameroen zou hebben geleefd tot aan uw vertrek in mei 2021. [...] Met betrekking tot het vaccinatieboekje kan worden opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan het voorgaande. Het bevat geen objectieve indicatie (foto, vingerafdruk, ...) dat het u werkelijk toebehoort en het bevat geen datum of plaats van aflevering. Het afwezigheidsattest van Dr. S. T. heeft geen bewijskracht voor de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.”* Deze motieven, die door verzoeker onbesproken worden gelaten, wordt door de Raad bijgetreden en overgenomen.

4.1.11. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.12. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Kameroen kan blijken. De motieven in de bestreden beslissing aangaande het laattijdig indienen van een verzoek om internationale bescherming worden als overtollig beschouwd, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig, artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek worden geviséerd.

4.2.2. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

4.2.3. De Raad herinnert eraan dat deze wetsbepaling de omzetting vormt van artikel 15, sub c, van de Richtlijn 2011/95/EU en een bepaling is waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Er moet bijgevolg tevens rekening worden gehouden met het gestelde in het arrest "Elgafaji" waar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboucar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30);
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39).

4.2.4. De commissaris-generaal overweegt vooreerst op goede gronden als volgt:

"Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire" van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgara.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun._regions_anglophones._situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen."

4.2.5. De bestreden beslissing wijst er voorts terecht op dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

4.2.6. In dit verband wordt in de bestreden beslissing gesteld als volgt:

“Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.”

Verzoeker brengt geen objectieve landeninformatie aan, die afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat er *“geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn”*.

4.2.7. Wat betreft de vraag of van verzoeker, gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij zich in Douala vestigt, stelde bestreden beslissing op pertinente wijze vast dat:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala (PO, p. 13). In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu kan worden vastgesteld dat uit uw verklaringen blijkt dat u als handelaar regelmatig naar Franstalig Kameroen, i.c. Douala, reisde en dat u daar geregeld gedurende enkele weken tot een maand verbleef bij E., een collega-handelaar (PO, p. 13). E. is volgens uw verklaringen een etnische Bamiléké, en bijgevolg afkomstig uit Franstalig Kameroen (zie informatie in het administratief dossier). Dat u in Douala onderdak werd verleend door iemand met Franstalige roots, wijst erop dat u daar in elk geval niet vijandig werd bejegend. Ook T. T., de zoon van uw oom, J. T., bij wie u in Wovia (South West regio) opgroeide (PO, p. 8-10), woont volgens u in Douala, waar hij als taxichauffeur aan de slag is. U stelde weliswaar geen contact met hem te hebben, omdat jullie geen tijd hadden door jullie drukke leven (PO, p. 15-16), maar het feit dat uw neef, die afkomstig was uit Engelstalig Kameroen, vermits zijn vader in Wovia woonde (PO, p. 8-10), wijst erop dat het voor Engelstalige Kameroeners mogelijk is om in Douala een leefbaar bestaan op te bouwen. Wanneer u verschillende keren werd gevraagd of u zich buiten Engelstalig Kameroen zou kunnen vestigen, met name in Douala, waar u familie had en waar u soms verbleef, antwoordde u telkens dat dit niet zou kunnen omwille van uw activiteiten voor de oppositie en omwille van uw “imago” en voegde u eraan toe dat ze u zouden oppakken (PO, p. 53), maar uit wat voorafgaat blijkt dat uw profiel als activist en ook uw permanent verblijf in Engelstalig Kameroen niet geloofwaardig werden bevonden. Tot slot kan nogmaals worden verwezen naar de vaststelling dat uw kennis van het Frans bijzonder goed is, wat een eventuele permanente vestiging in Douala (of eventueel elders in Franstalig Kameroen) alleen maar kan vergemakkelijken.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

Ook uit het verzoekschrift blijken geen individuele omstandigheden die een hindernis zouden vormen in hoofde van verzoeker om zich te (her)vestigen in Douala. Waar verzoeker verwijst naar zijn profiel als Engelstalig separatistisch militant bij de organisatie Ambazonian Republic, wijst de Raad op de vaststellingen onder punt 4.1. waar wordt vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij lid was

van de organisatie Ambazonian Republic. Verzoeker stelt verder over geen enkel familiaal en sociaal netwerk te beschikken in de Franstalige regio's. De Raad wijst er, in navolging van de commissaris-generaal echter op dat verzoeker verklaarde nog familie te hebben in de Franstalige regio's (zie NPO, p. 14) en ook vaak naar de Franstalige regio's reisde voor zijn handelsactiviteiten, waar hij telkens bij E. kon blijven logeren (zie NPO, p. 12). Ook eerder in zijn verzoekschrift, geeft verzoeker zelf aan dat hij nog familieleden heeft, die in de Franstalige gebieden wonen. Verzoeker kan dan ook niet volhouden dat hij geen familiaal en sociaal netwerk heeft in de Franstalige regio's van Kameroen en met name in Douala. Zoals verder uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt – en zoals hij in zijn verzoekschrift ook uitdrukkelijk aangeeft – heeft verzoeker een bijzondere affiniteit met de Franse taal, omdat hij hier reeds van jong af aan veel blootstelling aan heeft gehad. Verzoeker stelt uitdrukkelijk een goede beheersing van de Franse taal, en zelfs het accent, te hebben verworven.

4.2.8. In het licht van de beschikbare landeninformatie en gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoeker in Douala over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in de door verzoeker gekozen Engelse taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend vijftieng door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES